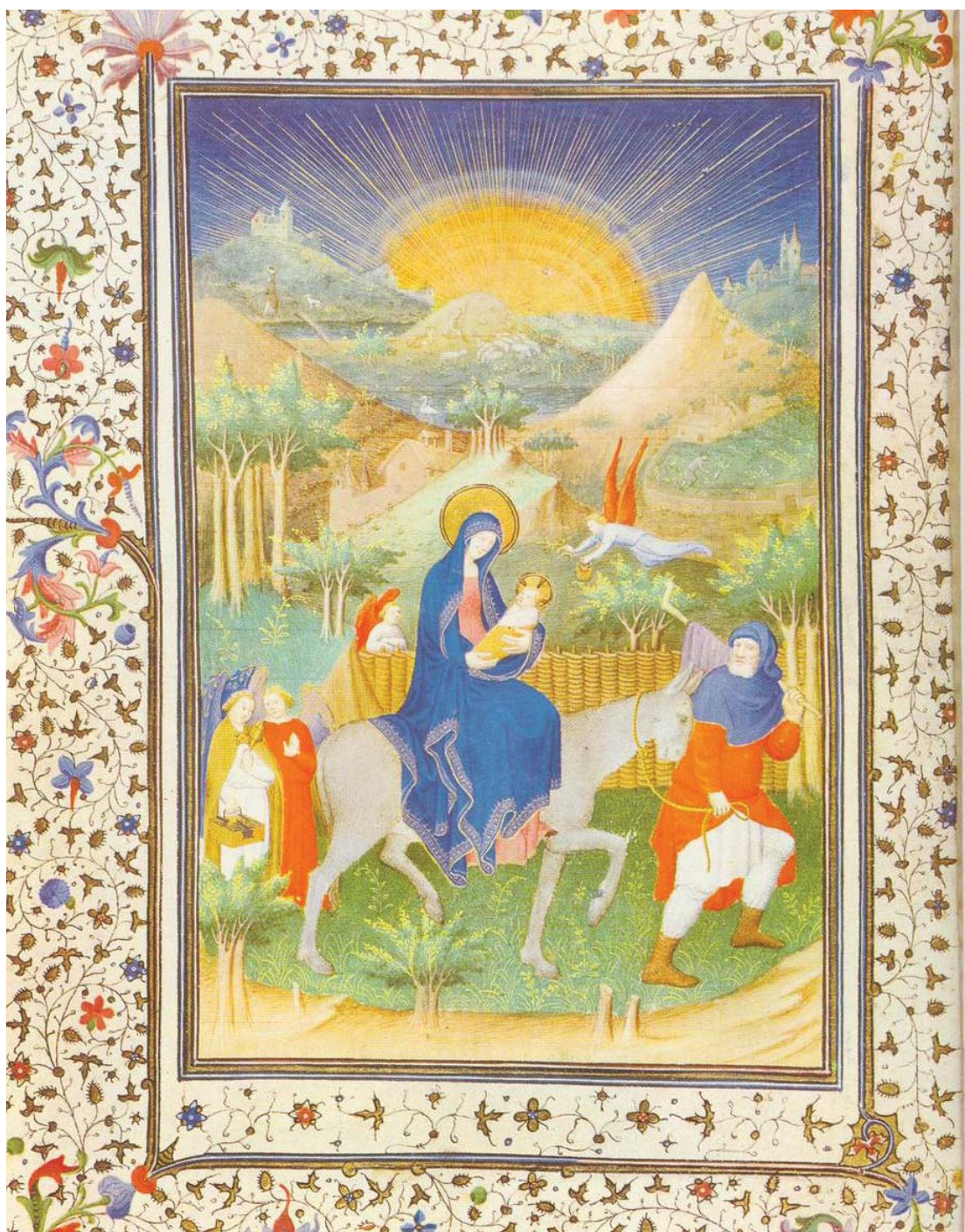

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2006/12

Marechal de Boucicaut, 1405

Menekülő Szent Család

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Hálaadás 2006 áldásaiért

Hetente különböző formában és helyszínen több mint ötven alkalommal hirdethettük az Isten ígését.

Folytattuk mindazt, ami áldásos volt. A vasárnapi istentiszteleteken most is minden generáció, régóta hívők vagy mostanában megtértek, érdeklődők együtt dicsőíthették az Urat.

Közösségi életünk másik fontos vonulata a kiscsoportos rétegalkalmak sora, ahol egymást jobban megismerhettük, az ígét tanulmányozhattuk, kérdéseket és szolgálásokat beszélhettünk meg, és közösen imádkozhattunk. A vasárnapi 550-600 fős (felnőttek és gyerekórák együtt) gyülekezet 45%-a részt vett valamelyik hétközi kiscsoportban is.

Óvodákban és az önkormányzati iskolákban lévő 27 hittanos csoportunkban, a református általános iskolákba járó kb. 75 gyermekünkkel, konfirmandusainkkal és a tizenegy ifjúsági csoportunk tagjaival együtt 500 fiatallal foglalkozhattunk hetente. Szülőknek és hittanos gyermekeknek havonta Családi istentiszteletet tartottunk. A Bibliaiskolában felnőttek alapozhatták meg igeismeretüket, közülük 13-an konfirmáltak, és kapcsolódtak be gyülekezetünkbe.

Működött most is a Kismamakör, különböző bibliakörök, bibliaóra és a Nyugdíjas Szeretetkör.

Énektanítás volt néhány vasárnap az egész gyülekezetnek, a kiscsoportokban, a táborban. Gazdagította istentiszteletünket és segítette éneklésünket a kórus. Minden vasárnap délután színvonalas Zenés áhítat volt. Elkezdte szolgálatát megújult összetételben a Presbitérium és bizottságai. Szolgálatára végzéséhez negyedévente találkozott a Munkatársi kör.

Gyászolókat hívtunk vigasztaló istentiszteletre. Közösségünk erősítését szolgálták a Templomkerti találkozók és az ifisek által szervezett Fórumfarsang is.

Missziói és közösségépítési szempontból most is kiemelkedő hatású volt a Sátoraljaújhelyen tartott tizenegyedik többgenerációs nagytáborunk, ahol 344-en (hétvégén 376-an) voltunk együtt egy hétig, bölcsődések, óvodások, hittanosok, fiatalok, szülők és nagyszülők. A nehezebb helyzetben élőknek a táborhoz – tagjaink adományából – segítséget nyújthattunk.

Igeszolgálatot végeztünk a Vakok Intézetében és az Idősek Házában. A gyülekezetünk határain túli missziót segítettük előadásokkal, igeszolgálatokkal, és a MEKDSZ egy csoportjának ingyen biztosítottuk a termet. A hajléktalanok számára februárban is főztünk és kiosztottunk 200 adag meleg ételt, és ifiseink énekkel szolgáltak nekik.

Naponta 80-100 fő látogatta határon belülről és túlról honlapunkat, ahol olvashatók és hallgathatók a vasárnapi prédikációk is, de kérésre lemásoltuk magnetofon kazettára is. Megjelentettük havonta a Szivárványt. Karácsonykor és húsvétkor legátust fogadtunk. Fiataljaink szolgálattal is részt vettek a Református Világtalálkozó debreceni programjaiban. Gyülekezeti kirándulás volt Prágába és Hollókőre.

Missziói napot „az idő” és ifjúsági napot „a szerelem” témakörrel tartottunk. Az itthoni sport-, és vakációs bibliai hét egész napos programjain 50 gyermek és 40 segítő felnőtt vett részt. Az Egyesült Államokban tett háromhetes missziós utam tanulságairól tartottam előadásokat gyülekezeti hétvégénken „Az Újvilág és régi kérdéseink” címmel.

Hálaadás 2006 áldásaiért

„A gyülekezet küldetése, Érdeklődéstől elkötelezettségig, András-szolgálat és Miért van szükséged közösségekre?” című igehirdetési sorozatokkal ebben az évben különös hangsúlyt tettünk a misszióra és tagjaink szolgálatára. Az „András szolgálatos” vasárnapunkon a korábbi években felnőttként konfirmáltak szolgáltak és tettek bizonyosságot a gyülekezet és sok meghívott érdeklődő előtt.

A Tiszántúli Ref. Egyházkerület használatába került az Egyetemi templom, és cserébe mi a Bolyai utcai épületeinket fogjuk majd bővíteni az egyházkerület költségén.

Gyülekezetünk nevében most is köszönöm lelkésztársaimnak, a gyülekezeti gondnoknak, kántoroknak, pénztárosnak, templomgondnoknak, hitoktatóknak, csoportvezetőknek, Presbitériumnak, Szerkesztőségnek, honlapunk kezelőinek és mindenkinek szívből, hitből, szeretetből való, hűséges, önkéntes szolgálatát.

Több mint 130-an végeztek havi rendszerességgel különböző önkéntes feladatokat, és még sokan alkalmilag segítettek.

Jó példaként, és a közös munkálkodásra való további buzdításként – a teljesség igénye nélkül – most is több mint hatvanféle ilyen területet megnevezek: igei szolgálatok, bizonyágtételek, otthoni és gyülekezeti imádságok, igeolvasások. Családlátogatások, otthonokban és kórházakban végzett beteglátogatások, kórházi kántálás és szeretetszolgálati munkák. Gyermekműsorok betanítása és előadása, szavalatok, énekkari és zenei közreműködések. Cikkek írása, újságunk szerkesztése, nyomtatása, valamint sajtótermékek terjesztése, honlap frissítése.

Úrasztali jegyek adományozása, úrvacso-

rai segítségek. Műszaki-gyakorlati munkák, javítások, templomkert gondozása, virágok adományozása és templomi elhelyezése, takarítási segítségek. Hivatali, irodai, könyvelési munkák, fénymásolások, körlevelek készítése, kézbesítése, anyakönyvezés. Jegyzőkönyvek megírása, perselyadományok számbavétele.

Anyagbeszerzés, mesteremberek mozgósítása, vásárlási segítségek, szeretetvendégségek előkészítése, sütemények, természetbeni adományok.

Plakátkészítés, fényképezés, díszítés, varrás. Bizottsági szolgálatok. Egyházfenntartói járulékok, cél és perselyes adományok. Utazások szervezése, táboroztatási segítségek, vendégek fogadása, szállítások.

Hívogatások gyülekezeti alkalmakra, templomba érkezők fogadása és elhelyezése, gyermekfelügyelet a Kismamakörnek. Gyülekezetünk keretein kívül végzett szolgálatok, alapítványi munkák. Jó szándékú, építő észrevételek, javaslatok. Szolgálatunk végzéséhez családjunknak adott segítségek. Egymás iránti türelem és szeretet.

Gyülekezeti életünk számokban is kifejezhető adatairól az év lezárulta után tudok beszámolni.

Az örökélet bizonyosságával és szolgálataikért hálát adva emlékezünk elhunyt gyülekezeti tagjainkra.

Mi pedig bocsánatot kérünk azért, hogy minden igyekezetünk ellenére is voltak mulasztásaink, és ha valakit – akaratunk ellenére – megbántottunk volna. Magasztaljuk együtt az egyház Urát megtartó és szolgálatainkat megáldó kegyelméért!

(Folytatjuk!)

Püski Lajos, lelkipásztor

Növekedésünk ára

Vajon Ön, kedves Olvasó, beülne-e egy fűtetlen, sötét és lepusztult templomba télvíz idején, hogy meghallgasson egy prédikációt Isten mérhetetlen szeretetéről és gazdagságáról? És vajon mennyire lenne az Ön számára hiteles a szolgálattévő mondandója? Lenne-e súlya szavainak?

Sokat hallunk az egyházak, a gyülekezetek küldetéséről, a szolgálat fontosságáról, arról a hihetetlen nagy és sokrétű feladathalmazról, amelynek felvállalása nem lehetőség, hanem Isten által ránk szabott „szent kötelességünk”. A szolgálathoz azonban nem csak szolgálatra kész, elhivatott emberek kellene!

Iménti példámmal azt szerettem volna érzékeltetni, hogy a szolgálat csak úgy lehet teljes, ha a befogadásához biztosított minden feltétel. Gyülekezetünk, egyházunk, a közhiedelemmel ellentétben, gyakorlatilag tagjai adományaiból (egyházfenntartói járulék, perselypénz, adomány és önkéntes munka) tartja fenn magát. Az így befolyt pénzekből fizetjük a béreket, a közüzemi díjakat, a templom fenntartásához, üzemeltetéséhez kapcsolódó egyéb felmerülő költségeket. Ezekből kellene finanszírozni a fejlesztéseket is!

Egyik barátom, harmadik gyermeke születése előtt kétszobás lakása nappalijában üldögélt, és a következőket mondta: „Eggyel többen leszünk, így mégis csak szükségünk lesz egy újabb szobára!” Senki sem vitatkozott vele. A gyarapodás öröme megoldásra váró nehézségeket szült, melyek megoldása egyedül a barátomra várt. Mert Istentől kapott szerepe szerint ő a felelős a családjáért.

Így van ez a gyülekezetünkben is. Isten rendelkezése: „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet!”, de a sokaso-

dó „tanítványi sereg”, a megszorodott gyülekezet újabb feladatokat ró mindannyiunkra. Többen vagyunk (például 5 helyett 25 kiscsoport), így több áramot, vizet, gázt fogyasztunk, több lelkészre van szükségünk, népesebb munkatársi gárdára, több könyvre, kiadványra... Több szolgálattévőre és bővebb anyagi forrásra, azaz több adományra! Mert ez a mi felelősségünk!

Jézus, amikor az adófizetéssel kapcsolatban kérdezték, azt mondta „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.” Mi is adót fizetünk, hogy fenntarthassuk az államot, annak szervezeteivel, hogy egészségügyi, szociális, oktatási és egyéb szolgáltatásokat tudjunk igénybe venni. Elvárjuk ezeket, hisz fizetünk értük.

Ugyanígy elvárjuk, hogy a gyülekezetben foglalkozzanak velünk, lelkigondozzanak, ha kell, tanítsanak az igaz úton járni. Persze mindezt melegben, világosan, tisztaságban, és lehetőleg egy jó tea mellett. Természetesen! Vagy nem?

Nagy Zsolt

Számlaszámunk:

11738008-20012917

1% + 1%

Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066**.

A másik 1% átutalásához *“Alapítvány a Debrecen-Nagygyerdei Egyházközségért és Ifjúságáért”* adószáma: **18545269-1-09**.

Alkalmaink

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

VASÁRNAP

9:00 Bibliaóra, Vakok Intézetében, hó 1. vas.

8:30 Istentisztelet a templomban

8:30 Gyerekórák, 3-8 és 9-12 éves, termekben

10:30 Istentisztelet a templomban

10:30 Gyerekórák, 3-8 és 9-12 éves, termekben

15:00 Családi istentisztelet, hó utolsó vasánap, hittanosoknak és szüleiknek a templomban*

17:00 Zenés áhítat a templomban

HÉTFŐ

16:30 „Izráel IFI” 10. osztályosok, teremben*

17:45 Énekkari próba, teremben*

KEDD

9:30 Nyugdíjas Szeretetkör, teremben

17:00 Női Bibliakör, gyermekmegőrzéssel*

SZERDA

10:00 Kismamakör, gyermekmegőrzéssel*

17:00 Bibliaóra, teremben (nyáron 18:00)

18:00 „Cirénei Simon IFI” 23-25 évesek*

19:00 Bibliakör volt bibliaiskolásoknak, terem*

20:00 Kamarakórus, teremben

CSÜTÖRTÖK

18:30 Bibliakör 50 év körülieknek, teremben*

PÉNTEK

15:00 Konfirmációi óra I. csoport, teremben*

17:00 „Józsue IFI” 9. osztályosok, teremben*

17:00 „Gábiel IFI” 12. osztályosok, terem*

17:00 „Fébe IFI” 19-20 évesek, karzat alatt*

17:00 Bibliakör 40 év körüliek, irodában*

19:00 „Éli IFI” 21-22 évesek, karzat alatt*

19:00 „Dávid IFI” 21-23 évesek, irodában*

19:00 „Ábrahám-kör” 30 év körüliek, terem

19:00 „Boáz IFI” 26-28 évesek, Püski Dánielnél*

19:00 Bibliaiskola (felkészítés felnőtt keresztre, konfirmációra is), teremben*

Szombat

15:00 Konfirmációi óra II. csoport, teremben*

16:00 „Kornéliusz IFI” 8. osztályosok, terem*

17:00 „Hóseás IFI” 11. osztályosok, terem*

Hittanórák:* az Árpád vezér, Bolyai, Hatvani, Kettesy, Újkerti általános iskolákban és a Martonfalvi, Simonyi és Babits utcai óvodában lévő 28 csoportunk órarendje a templomi hirdetőn könnyen olvasható!

*A *-gal jelzettek nyáron szünetet tartanak!*

Dicsérjétek az Urat!

Dicsérjétek az Urat!

Dicsérjétek Istent a templomban,
dicsérjétek a széles mezőn.

Dicsérjétek hatalmas tetteiért,
dicsérjétek nagyságához méltóan.

Dicsérjétek kürtzengéssel, dicsérjétek
akusztikus- és basszusgitárral.

Dicsérjétek dobbal és szintetizátorral,
dicsérjétek táncos liturgiával.

Dicsérjétek zongorával és szájharmo-
nikával, orgonával, fuvolával, furulyá-
val és csellóval.

Dicsérjétek Bach h-moll miséjével és
gitárszólóval. Dicsérjétek szilágysági
nép zenével és Pendereckivel!

Dicsérjétek pentaton dallammal és
kantátákkal.

Fejkendős nénik, öltönyös urak, gyári
melósok és farmeros fiatalok: dicsér-
jétek az Urat.

Minden ember dicsérje az Urat!

Fabiny Tamás: 150. Zsoltár

*Lelkészszentelés: gyülekezetünkben Lente
Boglárka és Püski Dániel*

Az Újvilág és régi kérdéseink (3.)

„Dicsérjétek az Urat!”

Egyházközségünk vezető lelkésze az Egyesült Államokban járt, és az ott teológiai ösztöndíjjal tanuló Dániel fia segítségével három hétig tanulmányozta 13 gyülekezet életét, missziós szolgálatát, meglátogatva 10 különböző istentiszteletet, és konzultációt folytatott 11 gyülekezet vezetőivel. Most cikksorozatban osztja meg, az általános bevezető után, 6 témakörbe sűrítve tapasztalatainak egy részét olvasóinkkal. (Szerk.)

„Dicsérjétek az Urat,... kürtzengéssel, lanttal, hárfával, dobbal, körtáncot járva, citerával, fuvolával, csengő cintányérral...” olvassuk a Bibliából, sőt énekeljük is a 150-ik zsoltárral, de nagyrészt nem így csináljuk. Milyen visszhangja lenne annak, ha az Ige egyházaként, a Biblia szerint cselekedve a vasárnapi istentiszteletünkön olykor dobbal és cintányérral is kísérnénk a gyülekezet énekét, sőt felállva, egymás kezét megfogva, mintegy körtáncban, körbejárva a templomban, esetleg tapsolva is dicsérnénk az Urat? Mi, európaiak az elmúlt évszázadokban nagyon hozzászoktunk egy nagyszerű hangszerhez, az orgonához, amely sok évszázaddal korábban világi mulatságok hangszere volt. Napjainkban sokan el sem tudnák képzelni a templomot és az istentiszteletet orgonaszó nélkül, pedig a keresztyénség az első évezredében nem használt orgonát.

A meglátogatott gyülekezetek felében nem is volt orgona, hanem dobbal, gitárral, fuvolával, zongorával és más hangszerekkel, valamint szintetizátorral szolgáltak és vezették a gyülekezet énekét. Az ének-

szövegek (igék, hirdetések) a projektoros kivetítőn voltak olvashatók.

Láttunk neogótikus katedrálisban ünnepélyes liturgikus öltözetű kórust énekelve, orgonaszóval bevonulni az istentisztelet kezdetén. Voltunk olyan istentiszteleteken, ahol az alkalom elején 20-30 percig, állva, lelkesen és lendületesen énekelt a gyülekezet gitár, dob, máshol zongora és fuvola, vagy más, különféle hangszerek kíséretében.

Kórus, Riverside Church, New York

Több gyülekezetben vasárnap délelőtt két, zeneileg is különböző stílusú (hagyományos és modern) istentiszteletet tartanak, hogy az örök evangéliumot a különböző zenei stílusokat értő és szerető rétegek számára is közelebb hozva megélhetővé tegyék. Máshol ugyanazon az istentiszteleten énekeltek régi himnuszokat és az utóbbi évtizedekben keletkezett igényes énekeket is, különböző hangszerekkel.

Meglátogattunk zenés istentiszteleteket is. New York egyik evangélikus gyülekezete vasárnap délutáni zenés áhítatát pl. mindig a jazz határozza meg. Ugyanott azonban a gyülekezetet bevonva 9 éneket is énekelünk régiektől az egészen új szerzeményekig.

Máshol, mivel elit városrészben van a

Az Újvilág és régi kérdéseink (3.)

gyülekezet, korábban a zenés áhítatokra mindig profi zenészeket hívtak meg, ha kellett pénzért is, de így a gyülekezet kiszorult az alkalomból, koncerthallgatóvá vált csupán. Ezért most már a gyülekezet hívó, zenét tanult tagjait vonják be az alkalmakba, vállalva, hogy nem mindig teljesen hangverseny pódiumra való az eredmény, de megjelennek az Úr előtt örvendező hívők hangszereikkel, egyre javuló zenei tudásukkal, és sok énekkel bevonják a gyülekezetet is.

Parkview-i zenekar, Glen Ellyn (Chicago)

A zeneileg egészen más típusú gyülekezetek istentiszteleteinek többsége mégis megragadó, és a jelenlévők örvendező éneke számunkra is hiteles volt. Hazai református gyülekezeteinkben ezen a területen még sok javítani valónk van.

Tanulságok:

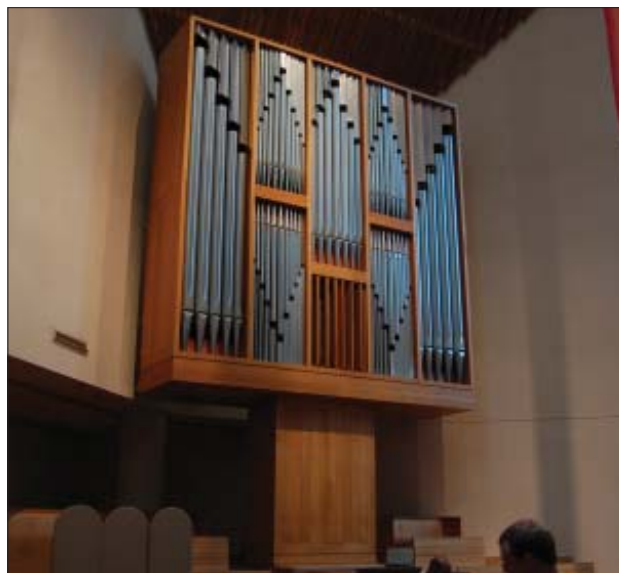
- A bibliai kor különböző évszázadainak hívői az adott korhoz igazodva, különböző módon magasztalták az Urat.
- A Szentírás nem ad kötelező, részletes rendet sem az énekek szövegére, sem a zene stílusára, sem a használható hangszerekre, vagyis szabadok vagyunk a sokféleségre, és a változatosság gazdagít.
- Az egyház történetében már sokféle ének és zenei irányzat létezett, tudomásul

kell venni a változásokat, és a sokszínűséget.

- Türelmes szeretettel kell kezelnünk azt, hogy a különböző generációk általában kicsit másként gondolják a gyülekezetben a zenét is.
- Az értékes zenei anyag kiállja az idők, ízlésváltozások próbáját.
- Ahogy a beszélt nyelv is folyamatosan változik, úgy a zene is mint kulturális elem változhat.
- Üdvösségünk Krisztus által van, és nem az egyházi ének-zene valamely irányzatától függ.
- Az ének és a zene is lehet, és legyen, más művészeti ágakhoz hasonlóan az örökélet beszédének szolgáló leánya.
- Az Isten által adott képességek szerinti zene nagy áldás, de ez még nem azonos automatikusan a Szentlélek által örvendező, hiteles keresztyén bizonyosságtétellel, énekléssel, zenével, élettellel.
- Azonban a hatalmas és gazdag Isten magasztalásában folyamatosan törekednünk kell minden szempontból az igényességre is. *(Folytatjuk)*

Püski Lajos

New York, Evangélikus templom orgonája

Néhány évvel ezelőtt épp legációba igyekeztem karácsonykor, egy csikorgós hajnalon. Még nagyon korán volt, alig járt valaki az utcán. Sötét volt és nagyon hideg. A buszon is alig utazott valaki, és az a néhány ember, aki mégis arra kényszerült, hogy ilyen korán reggel felkeljen, az is mind beburkolózott nyakig a kabátjába, nézett maga elé álmos szemekkel a csöndben. Senki nem szólt, vagy törődött a másikkal, olyan volt minden, mint egy átlagos hétköznapon. Volt azonban ott egy kicsi lány is az édesanyjával. Olyan 4-5 éves forma lehetett, bojtos sapkában, mosolygós arcocskával. Egyszerre a kislány feltérdelt az ülésen, hátrafordult a mögötte ülő édesanyjához, és elkezdte énekelni:

*„Mennyből az angyal lejött hozzátok,
pásztorok, pászorok,
hogy Betlehembe, sietve menve,
lássátok, lássátok.
Istennek fia, aki született jászolban,
jászolban,
Ő leszen néktek üdvözítőtok valóban,
valóban.”*

Az álmos, merev arcok először csak a gyerekek felé fordultak, aki megtörte a csöndet, majd lassan mosolyra húzódtak a szájak, és valami különleges érzés ömlött végig az arcokon. Valaki ki is mondta, talán csak úgy magának: „Valóban, karácsony van!” Azon a karácsonyi hajnalon, ott a buszon ez a kicsi lány volt a karácsonyi angyal, a karácsonyi követ, ha szó szerint akarjuk lefordítani a görög *angelosz* szót, aki elvitte a karácsonyi evangéliumot az ott élőknek.

Nem volt ez másként ott hajdan, Betlehem városa környékén, a pusztában sem. A pászorok végezték a szokásos, mindennapi elfoglaltságukat: örködtek a

nyájuk fölött. Talán kicsit beszélgettek, talán megvitatták a népszámlálást, hogy aznap kiket láttak a városba érkezni. Egy átlagos nap volt, olyan, mint a többi. Nem tudtak ők semmit Máriáról, Józsefről, talán még a próféciákat sem ismerték pontosan. Esetleg csak annyit, ami már hosszú idő óta ott volt a zsidók hitvilágában, és apáról fiúra szállt, hogy egy nap el fog jönni a Messiás, a szabadító. Nem sokat törődhetek azonban ezzel, hiszen ki a csuda gondolná, hogy egy napon, még az ő életükben valósággá válhat az ígéret, hiszen sem az apjuk életében, sem a nagypapjuk életében nem történt semmi.

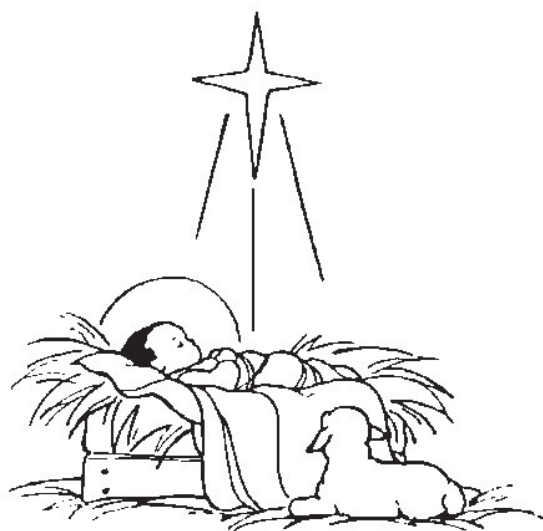
Nagyon sok mai ember is hasonló ezekhez a pászorokhoz. Mindenki éli a maga mindennapjait. Aztán eljön december, és mi beszélünk a család és a szeretet ünnepéről, az ajándékozásról. A televízióban, mint minden évben, vetítik a Jézus életéről szóló filmeket, azonban legtöbbször nem foglalkoznak túl sokat mindezzel. A világnak ma pontosan úgy szüksége van angyalokra, ahogy a pászoroknak ott a pusztában, a nyáj mellett, ahogy a buszon lévő utasoknak a kislány az énekére. A jó hír ma is ugyanaz, ami egykor ott volt a pusztában: megszületett a Megváltó.

A kérdés csak az, hogy kik lesznek azok az „angyalok,” azok a küldöttek, akik elviszik ezt a jó hírt az emberekhez. Kik azok, akik elmondják, hogy bár való igaz, hogy a karácsony a szeretetről szól, az egymásra való odafigyelésről, az ajándékokról, mégis több ezeknél? Ki az, aki elmagyarázza az embereknek, hogy a kisded Jézusról szóló történet több mint egy szép legenda, egy karácsonyi mese? Isten ma nem szokott angyalokat küldeni a mennyből, azonban ma is szét akarja

küldeni a követeket szerte a világba, hogy azok elmondják, hogy Valaki akkor eljött. Eljött azért, hogy megérthessük, hogy ki is a mi Istenünk, hogy ezért megalázhassák, elítélhessék, keresztre feszítsék, hogy a miénk lehessen Isten legnagyobb ajándéka: a bűnbocsánat és az örök élet. Mi vagyunk napjaink angyalai, küldöttei. Vigyük a jó hírt mindenfelé, amely az egész nép öröme lehet – akár karácsony után is, hogy: „Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” (Lk. 2:11)

Csinády Melinda

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a Szivárvány is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

A városi református **Méliusz Rádió** a 88 MHz-en az URH sávban fogható.

Karácsonyi-est

Angyal zenéje, gyertyafény -
kincses kezem hogy lett szegény?

Nem adhattam ma semmi mást,
csak jó, meleg simogatást.

Mi győzött érdességemen?
Mitől csókolhat úgy kezem?

Simogatást mitől tanult?
Erembe Krisztus vére hullt?

Szemembe Krisztus-könny szökött?
kinyúló kézzel kérdezem.

Áldott vagy a kezek között,
karácsonyi koldus-kezem.

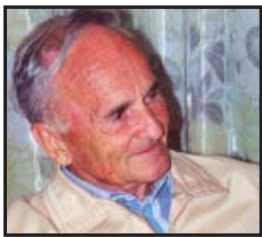
Áprily Lajos

Kardos utcai 2. osztályos hittanosok
karácsonyi műsorra készülnek

Kovács Tibor

Emlékezzünk hálaadással gyülekezetünk és Szerkesztőségünk tagjára a temetésén

Püski Lajos által elmondott igehirdetés szerkesztett változatával. (Szerk.)

„Megszégyenítéseket, ...álltak ki, ...és börtönt is. ...Aikre nem volt méltó a világ,... és mindezen, noha hit által elnyerték az Írás jó bizonyágát, nem teljesült be az ígélet, mert Isten számkra valami különbről gondoskodott, és azt akarta, hogy ők ne nélkülünk jussanak a teljességre. (Zsid 11,36-39)

„Összességében szép volt az élet, a Krisztusban nyert kegyelem, az életem párjában kapott szerelem, a csodálatos nyelv, amivel mindezt leírhatom. Szakmailag tanárnak érzem magam, de református egyházi kötődéseimtől, belül hordozott hazámtól nem tudnék megválni. Csak ha hívnak odafentről.” - írta most megjelent életrajzi könyve záró soraiban.

Nánási gyermekkor, Református Főgimnázium, Teológia és hadifogság. Az „ébredés” csodálatos esztendei, Szilice, Alcsút, ahol bibliaiskola vezető.

1951-53-ban a debreceni Nagytemplom segédlelkésze. *Mindezekben ismerjük fel hálaadással, hogy az Úr a diktatúra túléléséhez előbb ébredést adott egyházunknak, nemzetünknek!*

A diktatúra mezőgazdasági terveit a parancs ellenére sem prédikálta, sőt a számonkéréskor, mint igeellenest bírálta is. Bibliai álláspontjukat „Memorandum”-ban foglalta össze sorstársa, Fekete Péter. Korlátozták lelkészi szolgálatát. Ekkor írta:

„Hideg van. Melegít pár szó

Debrecen, Alcsút, Szilice, Szárszó.”

Így hitvese már egy segédmunkáshoz

ment feleségül, vállalta vele a próbákat is. „Csak a palástot hagytam ott, ne essen rajta semmi folt.” – írta később. A két gyermek születése közben néhány hónapig letartóztatásban is volt. *Mindehhez az Úr úgy adott erőt neki is, hogy elnyerte az Írás jó bizonyágát!*

Segédmunkásként írta:

„Értelmiségi közérzet

Terhelve buta parancsokkal

s parancsot osztó parancsnokokkal

élünk Európába szakadt hittel

képességeink alatt.”

Tornanádaskán tanít, közben gyógypedagógusi diplomát szerez. Tanít több helyen, megyei szaktanácsadóként járja az iskolákat. Maróthi-díjat kap. *Sokakkal együtt rá sem volt méltó a világ.*

Családi örömök, unokák, „nagyamád szeme néz át a szemedén”. Házasság:

„Másodszor is társul vennék

Európa e szomorú táján

jó volt az élet veled. Drágám.”

A félreállított lelkész órákat adhatott a Református Tanítóképző Főiskolán, a Hittudományi Egyetemen. Publikációi, verseskötetei jelenhettek meg.

„Mostanában sok arcon felragyog

milyen nagy családnak tagja vagyok

s hány szállal összefűzött,

egyszerre földi s égi

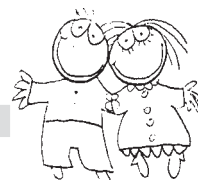
Szivárványt látni küldött

ezredvégi értelmiségi

törött ujjú s reménységgel gyűrűzött”

„Isten számunkra valami különbről gondoskodott, és azt akarta, hogy ők ne nélkülünk jussanak a teljességre.” Ahit hőseivel együtt nekünk is különbet készített Isten e jelenvaló világban és az örökkévalóságban.

Legyünk mi is reménységgel gyűrűzött tanítványai az Úrnak. Ámen!

Csendes éj

Biztosan ismeritek azt a szép karácsonyi éneket, amelyik így kezdődik: „*Csendes éj, szentséges éj, mindenek nyugta mély...*” Pedig az az egykori este, amikor Jézus született, biztosan nem volt csendes. Sőt, nagyon is zaklatott, zűrzavaros lehetett. Történt ugyanis, hogy Augustus császár népszámlálást rendelt el abból a

volt az éj. Pásztorok őrizték nyájaikat, csendben őrködtek. Néha egy-egy bárány bégetett, vagy a kutyák jeleztek, ha valami gyanúsat észleltek. Egyszer csak nagy fényesség támadt, és egy angyal szólt a pásztorokhoz: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz. Üdvözítő született

célból, hogy magasabb adót vethessen ki. Ez azt jelentette, hogy mindenkinek a származási helyén kellett jelentkezni, ahol kikérdezték a vagyoni helyzetéről, hogy megállapíthassák az új adóját. József Názáretben élt, de Betlehemből származott, ezért várandós feleségével, Máriával oda kellett elmennie. Közben azonban Máriánál megindult a szülés, és megszületett Jézus. Mivel sok ember érkezett akkor Betlehembe, ezért Józsefék nem kaptak szállást, így egy istállóban kellett meghúzniuk magukat.

A városon kívül nem volt ilyen nagy jöves-menés, kavarodás. Ott valóban csendes

ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban” (Luk 2, 10-12).

Mai világunk karácsonyi előkészületeinek nyüzsgése hasonlít arra az egykori betlehemi időszakra. Jöves-menés, vásárlás, zaj, sürgés-forgás mindenütt. Pedig Isten hangját csak a csendben lehet meghallani, ahogy a betlehemi fogadósoknak nem, de a pásztoroknak megadatott. Mit tegyünk hát? Keressünk egy kis időt elcsendesedésre, imádságra, az Úrra figyelésre, a karácsony csodáján való elgondolkodásra. Így lehet valódi a karácsonyunk.

Gelléné Kálmánchey Márta

Hírek

- ♦ **Családi istentisztelet** lesz **dec. 17-én** vasárnap du. 3 órakor hittanos gyerekeknek és szüleiknek, ünnepi karácsonyi műsorral.
- ♦ **Úrvacsorai előkészítő istentiszteletek: december 20-23. szerda-péntek** este 5 órakor a templomban.
- ♦ **December 24-én** vasárnap délelőtt *csak* fél 11-kor lesz istentisztelet.
- ♦ **Szentesti istentisztelet: december 24-én**, vasárnap délután 4 órakor.
- ♦ **Karácsony első napján** úrvacsorás istentiszteletek: fél 9 és fél 11-kor a templomban, és 5 órakor istentisztelet. Az ünnepen legátus is szolgál.
- ♦ **Karácsony második napján**, kedden délelőtt *csak* fél 11-kor lesz istentisztelet.

- ♦ **Óévi istentisztelet: dec. 31-én**, vas. de. csak fél 11-kor, és délután 4 órakor.
- ♦ **Újévi istentisztelet: jan. 1-én**, hétfőn *csak* fél 11-kor.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

- Dec. 3.** Szabó András orgonál
Dec. 10. Karasszon Dezső orgonál
Dec. 17. Szabó Katalin orgonál.
Jan. 7. Ádám Károly és Molnár Zsolt gondolkázik.
Jan. 14. Vadász Attila orgonál és Dosztán Dénes hegedül.

Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor
Nyomda: REXPO Kft. Készült 1700 példányban
14. évfolyam 12. szám

**Áldott Karácsonyt
és békességes új esztendőt
kívánunk minden
kedves olvasónknak!**

a Szerkesztőség

NYOMTATVÁNY

DEBRECEN

